

מסכת כריתות

פרק ב' משנה ד'

האשה שילדה ולדותה הרבה, הפילה בתוך שמונים נקבה וזרה והפילה בתוך שמונים נקבה, והפעלה פואמים, רביה יהודה אומר, מביאה על קראשון ואינה מביאה על השני. מביאה על השלישי ואינה מביאה על הרביעי. אלו מביאין קרבנו עולה ויורד. על שמיעת הקול, ועל בטוי שפטים, ועל טמאת מקdash וקדשו, והילחת, והמצוע. ומה בין השפה לבין כל הערים. שלא שומה לנו לא בענש ולא בקרבון, שצל הערים בחטא והשפה באשם. כל הערים בנקבה, והשפה בזכר. כל הערים, אחד האיש ואחד האשה שנין במקומות ובקרבון, ובשפה לא השווה את האיש לאשה במקומות ולא את האשה לאיש בקרבון. כל הערים, עשה לנו את המערה כגמר, וחייב על כל ביאה וביאה. זה חמר החמיר בשפה, שעשה בה את המزيد כישוגג:

